

ŞİFA KAYNAĞI OLARAK KUR'AN-I KERİM

*Ve bi's-senedili muttasili ile'n-nebiyyi
sallallahu aleyhi ve selleme ennehu kâl:*

Cenâb-ı Hakk'ın muhtacıyla Nebiye sallallahu aleyhi ve sellem'in kitabını okudu.

Kitabın efdalı Allahu Teâlâ'nın kitabı olan Kur'an-ı azimüşşan. Yolun en iyisi Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem'in gösterdiği yol. Kötülüklerin en kötüsü bid'atlara uymaktır. Okuduğum duanın şerhidir.

a. Kalben Amel Etmek ve Allah'a Yakınlık

فَاتِحَةُ الْكِتَابِ شِفَاءٌ مِنَ السَّمِّ

Fâtihatü'l-kitâbi şifâun mine's-semmi.

Fâtihatü'l-kitâb, Elham. Elhamı okumak, Elhamın okuması, zehirlere bile şifadır. Yani Kur'an-ı Azimüşşan, her şeye şifa olduğu gibi, bahusus *Fâtihatü'l-kitâb*, bütün dertlere de devadır. Bahusus en kuvvetlisi olan zehir. Zehre şifa olduktan sonra artık başkalarının sözü kalmaz. Ama biz içersek *Fâtihatü'l-kitâb* okusak ölürüz. Hiç şifasını bulmayız. Aradaki farkı bulmak lazım. Peygamber sallallahu

aleyhi ve sellem onun şifa olduğunu söylüyor. Biz şifasını göremiyoruz. İçersek ölürüz, muhakkak. Çünkü biz o *Fâtihatü'l-kitâbla* amil değiliz. Amil olmadığımız gün, papaz okursa ne olur? Papaza fayda eder mi?

Papaz dininde noksan, dinsiz adam. Dinsiz okuduğu için hiç fayda vermez. Biz de okuduğumuz halde bir şifayı bulamıyorsak dinde ne kadar zayıf olduğumuz anlaşılır. Dinde ne kadar zayıf bir insan olduğumuz meydana çıkar. Çünkü Peygamber'in söylediği muhakkak doğrudur. Muhakkak olduğu da bizde onun bulunmayışı bizim ne kadar kusurlu, günahkâr olduğumuzu ispat eder. Çünkü Hz. Ömer radiyallahu anh Humus muhasara olundu, Humus bunun için muharebe ettiler. Kale teslim olmuyor. Muhasara ettiler. Kale teslim olmuyor amma muhasara devam ediyor. Papazlar haber yolladılar. Sıkıştılar biraz. Dediler ki bize bir keramet gösterebilir. Biz onun kerametini görünce, inanırsak teslim oluruz, dediler. Kaleyi teslim ederiz. Ne istiyoruz diye sorduk. Gel bizden biraz zehrimiz var, o zehrimizden biraz içsin. Zehir, zehir. Hazreti Ömer topunu içti fincanla. Hepsini birden içti. Ha şimdi ölecek dediler, ha şimdi ölecek dediler. Baktılar ki hiç tesiri yok.

Hepsi Lâ İlâhe İllallah, Muhammedîn Resulullah diye. Hem Müslüman oldular hem de kaleyi de teslim ettiler Hazreti Ömer'e. Hz. Ömer tesirini bu *Fâtihatü'l-kitâb*, şifalığını gösterdi orada. Bunu biliyor Hz. Ömer. Bildiği için onu içti *Fâtihatü'l-kitâb*. Bu Fatiha'nın tefsirinde, besmelenin tefsirinde kütüphanelerde yazılır. Allah hepimize böyle bir iman versin.

Elhamdûlillah. Elhamdûlillah. Elhamdûlillah. Besmele 'de kâfi bu şey yani. Besmele 'de kâfi. Çünkü Kur'an'ın hülasasıdır Fâtiha. Fâtiha'nın hülasasıdır besmele. Besmelenin de hülasası B'dir. B'deki ne?

B'nin de noktası. B'de nedir o? İlsak manası var. Yani kul Allah'a Rab eder. Kulun Allah'a Rab olması. Allah'ın fermanından dışarıya çıkmaması. Emri ilahi, yani imtisali. Onun için *Fâtihatü'l-kitâb*.

İkinci bir hadîs:

فَاتِحَةُ الْكِتَابِ شِفَاءٌ مِنْ كُلِّ دَاءٍ

Fâtihatü'l-kitâbi şifâun min külli dâin.

Dâin, dert. Ne kadar dert varsa, onların iç ve dış derdi, dert iki kısım. Birisi zahiri, birisi batını. Birisi doktorluk dert. Birisi de hocalık derdi mesela. Ahlâk-ı mezmumeler de derttir.

Ahlâk-ı mezmumeler, haset, kibir, riya, ucub, neyse bunlara iç derdi derler. Bunun iç dertlerine de şifa olan Fâtihatü'l-kitâb. Allah bunlarla amel etmek cümlemize nasip etsin. Onun şifalı üzerimizde görülen kullarından etsin.

Yani Fâtihatü'l-kitâb şifa değil de Kur'an'ın her âyeti, her kelimesi de şifadır. Yalnız umulan, onu Allah rızası için okuyacağız ve Allah rızası için onun gösterdiği yoldan gideceğiz.

O ne diyor bize? İşte o kadar. Hırçın olmayın, diyor.

Bir adam geldi, Resûlullah'a dedi ki, bana bir şey öğret. *Lâ tağdab*. Kızma. Kızma. Hırçın olma. Tekrar bu taraftan sordu, tekrardan sordu, tekrar sordu, dört defa sordu. Dördünde de Resûlullah: *Lâ tağdab*. Kızma. Kızgınlık bir ateş.

Çocuklar topu ayaklarına nasıl oynarsa şeytan da o adamla öyle oynar. Ondan sonra Fâtihatü'l-kitâb'ı okusa ne fayda edecek ya? Şeytanın oyuncağı olan bir adamın ağzından çıkardığı o Allah kitabının faydası olur mu?

Olmaz.

Onun için evvela ahlâkların düzelmesi için başta *tağdab*ın ortadan kazması lazım. Arkadan kibrin vs. bütün ahlâklarının kalkması

lazım. Ne zaman ki o ahlâklar kalkar, iyileri onun yerine o zaman kaim olur. Kötüler durdukça şifa gelmiyor, hastalık gitmez. Şifa, hastalık gittikten sonra geliyor. İlacını içiyorsun, şeyisini yapıyorsun, perhizini yapıyorsun, hastalık gidiyor, ondan sonra arkasından şifa geliyor. Yoksa hastalık gitmeden şifa gelmez o zaman.

فَاطِمَةُ بَضْعَةٌ مِنِّي يَقْبِضُنِي مَا يَقْبِضُهَا وَيَبْسُطُنِي مَا
يَبْسُطُهَا وَإِنَّ الْأَنْسَابَ تَنْقَطِعُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ غَيْرَ
نَسَبِي وَسَبَبِي وَصِهْرِي

Fâtimetü bed'atün minnî. Fâtıma, Resûlullah Efendimiz'in kızları. Ayrıca şimdi bunun kitabında yazmışlar, Hazreti Fâtıma'ya ait kitaplarda. Bunları okumak para da etmiyor. Okuyor herkes biliyor. Fakat onunla amel kimse yok. Kimse yok. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem o kızının gelinliğini bilmeyen yoktur. Fakat öyle bir gelini bulmak bu gün imkânı yoktur. Ne öyle güvey bulunur, ne öyle gelin bulunur. Bir gün Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri bir adamla kızının evine gitti. Evlendikten sonra. Kızı, buyrun babacığım dedi. Kızım yanımda filan da var ama dedi,

namahrem. Baba dedi, başımı örtecek bir şeyim yok. Başımı örtersem, eteklerim açılıyor dedi, eteğimi örtersem başım açılıyor, yok başımı örtecek bir şeyim. Onun üzerine de Resûl-i Ekrem sallallahu aleyhi ve sellem ona bir örtüye benzer bir şey verdi de başını örttü de öyle aldılar misafiri içeriye. O kızı bendendir, benim parçamdır yani.

Yakbiduni ma yakbiduha. Onun üzüntüsü banadır. Ben üzülürüm. O üzüldüğü şeylerle ben üzülürüm.

Ve yebsütunî mâ yebsütuhâ. Onun sevinci ferahı, benim de sevincim, ferahım.

Binâenaleyh ehli beyt denildi miydi, onun çocukları da ona dahil, onları rahatsız edecek sözü ağza almamak lazım. Kabahatli, kusurlu, günahlı görüyorsun. E bizim kendi kabahatimiz hepsinden çok. Sen kendininki gör, ona karışma. Çünkü bugünün, bakarsın insanların hali hiçbir gün bir devam etmiyor yani. İlk gençliği başka, orta yaşı başka, son yaşı başka. Bir gün bakıyorsun, çok çirkin. Bir gün bakıyorsun ki, ıslahına tutmuş, tövbe etmiş. Bir gün bakıyorsun, çok iyi. Ertesi gün bakıyorsun, çok kötü bir adam olmuş.

Ve inne'l-ensâbe. Ensâb, nesep.

*Tenkati'u yevme'l-kiyâme*h. Bir gün gelecek ki, kıyamet kopacak. Bütün nesepler bitecek. *Tenkati'u*. Nese, bir insanın anasına, babasına olan intisabı. İntisabın kime diyorlar. Nese, intisaptan geliyor. İntisabın kime?

Filan tarikata müntesip, filan şeyhe müntesip, filan aileye müntesip, filan kabileye müntesip, müntesip, intisap demek. Ha bir insanın intisabı Allah'adır. Allah'a olan intisabını temin edemedi mi ötekine intisap etmişsin, berikine intisap etmişsin. *Tenkati'u*. Hepsi geçicidir. Hepsi kesilecek. Senin Allah ile olan ünsiyetin, Allah ile olan ünsiyetin ne dereceyse o derece sende bir insanlık var demektir. Allah'la ünsiyet, Allah'ın yolunda gitmekle olur. Allah'ın yolunda gidişin ne kadarsa, Allah'la ünsiyetin o kadar demektir. Ünsiyet, Kur'an'da olan ünsiyet, zikrullah ile olan ünsiyet, ibadat u taat ile olan ünsiyet, bunlar ünsiyet. İnsan da ona karşı bir iktidar, bir teveccüh yoksa kendiliğinden hasıl olmaz tabi. İçeriden bir aşk gelecek, bir şevk gelecek, gece kalkacaksın, namaz kılacaksın, gündüz zikrullahla Kur'an'la ibadetle meşgul olacaksın, hayr u hasenatlarla meşgul olacaksın. Bunlar tabi ünsiyeti temin eder. Senin intisabın kime?

Filana. Filanı ne kadar seviyorsun sen?

İntisap ettim, canım gibi severim seni. E canım gibi sevin, o adamı canım gibi seviyorsun da o canları yaratan Allah'a karşı nasılsın? Bütün eşyayı yaratan sahibi Allah. Asıl intisap O'na olacak ve asıl canı O'na vereceksin. O'nun şehidin, O'nun için şeysi yok, kıymeti çok büyük.

Neden?

Canını Allah'a veriyor. Canına hiç geliyor, canını feda ediyor o sırada. Canını feda edilmişinden dolayı şehitlik mertebesi olaraktan çok büyük mertebelere nail oluyor. Onun için başka yere intisap etme, Allah'a intisap et. İntisabın Allah'a olsun. Yani gözün Allah'tan gayrısını görmesin. Tabi bu da sıralarla olacak. O sıralar seni oraya kadar götürecektir, her sıra biter arkasına Allah'ın şeysi gelir, her şeyi unutursun. O derece ki kendini de unutursun.

Şiblî rahmetullahi aleyh, Cüneyd rahmetullahi aleyh'in devri. Ziyaretine gitmiş. Cüneyd, hanımı ile beraber oturuyor. Gelirken hanım kaçmak istemiş. Kaçma demiş. E canım geliyor işte. Gözü görmez ki demiş. Gözü görmüyor. Neden görmüyor?

Allah'a bağlı içi. Allah'la alakası göz perde-
lenmiş. Bütün varlıkları Allah'ın varlığıdır diye-
rekten görüyor. Karşıdakinin erkek mi, dişi mi,
insan mı, ağaç mı farkında değil adam. İntisaba
bak. Bu intisabın bir örneği. Bir örneği. İşte
onun için diyorum ya, bizim Allah kusurlarımızı
affetsin. Hep bu, ta bin sene, bin beş yüz sene
evvel geçen insanlarla ömrümüz geçiyor. Cü-
neyd böyle demiş, Fudayl böyle demiş, řibli
böyle demiş, Bâyezîd böyle demiş. Yok mu bi-
zim içimizde ya böyle bir diyici bir insan?

Yok ya. Niçin?

İntisabımız yok Allah'a. Onlar ömürlerini
Allah'a vermişler. Allah da gönüllerini açmış.
Gönüllerini açınca her şey hakikata meydana
çıkılmış.

Size bir açık misal. Kars da yatıyor. Hz.
Ebü'l-Hasen Harakânî okumak, yazmak bil-
mez. Ümmi. Fakat Bâyezîd'e aşık. O da ölmüş.
Ahirette girmiş.

Her gün mezarına gidiyor. Ya Rabbi! Bu
zata verdięin irfandan bir nebze de bana ver
diyor. Yaz kış. Bıkmıyor, bıkmıyor yani. Biz ba-
bamıza gitmiyoruz. Üstazlarımıza gitmiyoruz.
Hz. Eyyûb şurada da gitmiyoruz karşısına. Bir
ayda, yılda bir aklımıza gelecekte gideceğiz.

Çünkü şeyimiz, irfanımız yok. Oradaki feyzin nasıl alınacağından ilgimiz yok.

Resûlullah'ın mekanına gitmiş de olsak, Medine de olsak yine halimiz yok. Gidip de Resûlullah'ın karşısına işte ben geldim diye biz orada oturamayız. Sıkılırız çabucak. Çünkü münasebet yok, münasebet olursa otururuz. Şimdi bir insan, bir dostu gelir yanına, fakat bakarsın ki onlar ilgili değil, canı sıkılır adamın. Ama arada münasebet olursa kalkmak istemez yanından. Şimdi bundan dolayı 12 sene devam etmiş. 12 sene, azme bak efendi 12 gün değil, 12 ay değil, 12 sene. Son senesinde kar yağmış, ortalık karmış. Soğuk hani ya tabii. Kar doldurmuş ortalığı. Yine azmi karları yara yara gitmiş. Mezarlığın olduğu tarafa. Ama mezarlığı bulmuş da mezarı bulamamış. Dümdüz. Üzülmüş, üzülmüş dönüyor artık. Dönerken Cenâb-ı Hakk'ın tecellisine mazhar olmuş. Bâyezîd'in yeri belli olmuş kendisine. Ama onun da gönünü Cenâb-ı Hak bu kadar da açmış. Sen hakikaten buna layıksın yani. Azmin yerinde bak, böyle havada herkes evinden bile çıkamıyor. Sen buraya kadar gelmişsin de bu Bâyezîd'i benden istiyorsun. Al bakalım demiş. Bu ümmi olan adam memleketini dönünceye kadar

Kur'an'ı hatmetmiş. Hafız olmuş yani. Sonra insan ölmekle de bitmiyor hiç canım.

Bugün Harakānî şey der, işte Kars'ın bir yerinde, bir içinde bilmem neresinde. Git bugün, dokuz yüz sene evvel ahirete göçmüş adam. Elini diyor mezarını üstüne koy, de ki Ya Rab benim şu işimi bu adamın hürmetine ver. Bak diyor, olacak mı olmayacak mı diyor. Tecrübesini meydanda koyuyor adam.

Allah kusurlarınızı affetsin.

Yani insan ölmekle çürüyüp gitmiyor. İnsan olarak geçersen bu tarafa, ama insan olarak gitmezsen elbette çürüyüp gideceksin. İnsan işi bu. İnsan oldun muydu, yaşadın gittin. Onun için dünyada Allah bu ömrü bize vermiş, insan olmak için, paralara sahip olmak için, mülklere sahip olmak için değildir bu verilen rızık. Binâenaleyh paraların peşinde bu ömrü ziyan edenlerin akıbetleri çok acıdır. Allah, bu en kıymetli şeyimiz ya, ömür bu, saniyesini kaçıramazsın bunu. Binâenaleyh Allah ile meşgul ol ki, bu ömrün sana faydası olsun, gözünü yumduktan sonra. Onun için bütün ensaf, nispet, munkatı. Mesele.

Ğayra nesebî ve sebebî ve sıhrî. Ama benim nesebim bakidir diyor. Çünkü Allah'a

intisap peygamber yoluyladır. Onun için "ef-dalü'l-hedyi hedyü Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem." En iyi yol peygamber sallallahu aleyhi ve sellem. Binâenaleyh her yol kesilecek benim yolum kesilmez. Binâenaleyh peygambere olan intisabın, nasıl olacak peygambere intisabın?

Peygamber sallallahu aleyhi ve sellemine sünnetine olduğun bağıllık nispetinde peygamberle ünsiyetin olur. Salât u selâmı ne kadar getiriyorsun peygambere?

Canım ben işte ara sıra. Ara sıra intisap olmaz insan da. Peygamberle ünsiyet ikisinin birleşmesiyle olur. Siz demiri bilirsiniz. Demirdir. Bir de mıknatıs vardır. Mıknatıs caziptir, çekicidir. Demirde çekicilik yoktur. Fakat sürüyor-sun, bakıyorsun senin demirde çekiyor. Neyle çekti?

O mıknatısla olan ünsiyetinden dolayı çekti. Ona intisap etti. Süründü süründü. Bakıyorsun iğneleri o da topluyor. Neden topluyor?

O çelik mıknatısla olan ünsiyetinden. Sen de Allah'ın Rasûlü'ne olan intisabın, ünsiyetinin dolayısıyla ondaki çekicilik, sendeki çekicilik bakarsın ikinizi birleştirir. İşte demirci bizim

demirleri dövüyor orada, bakınız. Kara demir, soğuk demir. Ama ateşin altında ne yapıyor?

Kıpkırmızı oluyor. O da bir ateş oluyor. O da oluyor pamuk gibi o zaman. İsteddiği gibi, istediği şekle çeviriyor o zaman. İntisap nispetinde. Allah bizi de o Resûlullah'a müntesip olan kullarından eylesin. Onun için bu intisap dünyanın neresinde olursa olsun, şarkında ol, garbında ol, Mekke'de, Medine'de olmak şart değil. Bu intisabı temin etmek şart. Bu intisap nerede olursan, orada icra et. Mekke'de olur da bu intisabı yapamazsan, Medine'de olur da bu intisabı yapamazsın, yine ömründe hava alırsın. Allah korusun.

Ahmed b. Hanbel'in, Taberânî'nin,
Hâkim'in, Beyhakî'nin rivayeti.

Onun için, bikavlihi Teâlâ:

فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا
يَتَسَاءَلُونَ¹

Feizâ nufiha fi's-sûri felâ ensâbe beynehüm.

Ensâb bitiyor orada. Diye bir üfürme olacak. O üfürmede canlı kalmayacak. Canlı

¹ Mü'minûn Suresi 101.

kalmayacak. Kıyametin kopuş alameti. O zaman herkes intisap edip.

Yevme-izin ve lâ yetesâelûn.

فَاطِمَةُ سَيِّدَةُ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ بَعْدَ مَرْيَمَ ابْنَةِ عِمْرَانَ
وَأَسِيَّةَ امْرَأَةِ فِرْعَوْنَ وَخَدِيجَةَ بِنْتِ خُوَيْلِدٍ

Fâtimetü seyyidetü nisâi'l-âlemîn.

Benim kızım, âleminin, kadınların seyyidesidir. Ama İmran'ın kızı Meryem, Firavun'un karısı Asiye, Bir de Hatice radiyallahu anh valide-lerimizden gayrı. Bunlar daha ileride. Niçin?

Hazreti Meryem, İsa'ya ana olmuş. Hazreti Asiye, Firavun'un o kadar mezahimine, meşakkatine tahammül ederekten İslâmiyet'i isar etmiş, kabul etmiş. Üzerine yatırmış, koca bir taşı koymuş, yağlı taşlarla sürmüş, sineklerin bütün haşarat toplanmış. Dön diyor İslam'dan kurtarayım seni. Diyor ölürüm kurtulmam. Ben müminim. Yahu bir kadın bu kadar ezaya tahammül ediyor da, bir Müslüman bana bir laf gelecek diye tirim tirim titriyor. Bizim Müslümanlığımız nerde şimdi?

Allah ya Rabbi.

b. Sünnete Bağlı Kalmanın Önemi

فَأَيْنَ صَلَاتُهُ بَعْدَ صَلَاتِهِ وَصَوْمُهُ بَعْدَ صَوْمِهِ وَعَمَلُهُ
بَعْدَ عَمَلِهِ إِنَّ بَيْنَهُمَا كَمَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ. ط
حم د ن طب ق عن عبيد بن خالد السلمي قال: آخى
النبي عليه الصلاة والسلام بين رجلين، فقتل
أحدهما ومات الآخر بعده بجمعة، فقلنا: اللهم
ألحقه بصاحبه. قال النبي عليه الصلاة والسلام...
فذكره.

*Fe eyne salâtühû ba'de salâtihi, ve sav-
mühû ba'de savmihî, ve amelühû ba'de ame-
lihî. Inne beynehümâ kemâ beyne's-semâi
ve'l-erdi. Ravahu Taberânî, Ahmed b. Han-
bel, Dâvud, Neseî, Taberânî, Beyhakî, Übeyd
b. Halid Sülemi. Kâle ehan-nebiyyü aleyhi's-
salâtü ve's-selâmü beyne racüleyni. Fekutilu
ehadühüma ve mâte'l eharu ba'dehu bicuma-
tin, fekulna: Allahümme elhikhu bi sâhibihi.
Kale'n-nebiyyü aleyhi's-salatü ve'sse-
lamü...fezekarahu.*

Diyor ki, *Kâle ehan-nebiyyü aleyhi's-
salâtü ve's-selâmü beyne racüleyni.* Mekke'den

muhacir olarak geldikten sonra Resûl-i Ekrem, Medine'lilerle Mekke'liler arasında kardeşlik. Bu Buhârî'nin bir sayfasında bu kardeşlerin isimleri de yazılıdır, filan filanlan, filan filanlan, filan filanlan kardeş olmuşlardır. Şey kardeşi. Ahiret kardeşleri. Bu kardeşlerden birisi vefat etmiş. Bir hafta sonra da diğeri vefat etmiş. Bir cuma diyor. Vefat etmiş. *Ve kulnâ: Allâhümme elhikhü bi sâhibihî.* Resûl-i Ekrem sormuş. Ne dua ettin cenaze namazında bu adam için. Demiş ki: *Ya Rabbi Allahümme mağfirli.* Bunu affet sen Ya Rabbi. *Ve elhikhu bi sâhibihi.* Bunlar kardeştiler ya orada buluşsunlar yine. Bunlar birbirine ilhak eder, demişler. Demiş ki Resûlullah, nerde, nerde?

Fe eyne salâtühû. Öldü bir hafta. Bir hafta bu namaz kıldı. Bir hafta daha oruç tuttu. Bir hafta şu ameli etti, bu ameli etti. Bunların arası yerle gök kadar gözüküyor. Bir namazı sen ne yapıyorsun efendi? Bir namaz, insanları bak ne kadar ayırıyor birbirinden. Sonra sen namazsızla olan ünsiyetini, namazıyla olan alakanı arada olsun.

Bizim bey çok iyidir efendim. Ne kadar iyi?

O kadar iyi. Fakirlere şöyle acır, yetimlere böyle acır, şunlara böyle acır, namaz kılamıyor mu?

Yok efendim. Allah Allah. İsterse bütün servetini yedirsin içirsin. Allah' muhtaç mı servete. Evvela iman, arkasından amel. İmansız ney ki yani.

فَتَحَ اللَّهُ بَابًا لِلتَّوْبَةِ مِنَ الْمَغْرِبِ عَرْضُهُ مَسِيرَةُ
سَبْعِينَ عَامًا لَا يُغْلَقُ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ نَحْوِهِ

Fetehallâhü bâben li't-tevbeti mine'l-mağribi, 'arduhû mesîratü seb'îne âmen, lâ yügleku hattâ tetlüu's-şemsü min nahvihî.

Allah, tevbe kapısını açmıştır, mağrib tarafından. Batı'da. Açmıştır. Ama o kadar büyüktür ki o kapı, bizim tasavvurlarımızın hari-cinde. Diyor ki, yetmiş senelik bir mesafe var o kapıların büyüklüğü, genişliği, ki bu kapı kati-yen kapanmaz. Daima açıktır. *Hattâ tetlüu's-şemsü min nahvihî.* Ne zaman güneş garpten doğacak, battığı yerden güneşin doğması olacak, o zaman bu kapı kapanır. Bu kapının kapanması bir orada, bir de hulkuma can gelir, gidiyor artık. O zamana kadar da aklı başına gelmez. O zaman gider bu baştan. O zaman onun güneşi batmıştır, batıdan doğuyor artık.

Tevbe kapısı kapanmıştır. Onun için Allah, bu kapının ne zaman kapanacağını kimse bilmez. Azrail ne zaman gelecek, hiç kimse bilmez. Bazen pek çabuk alıveriyor. Pek çabuk. Bir anda gidiyor insan. Ne tövbeye meydan kalıyor ne vasiyete meydan kalıyor, ne bir şey.

Ne olmuş? Efendim, işte kalp gelmiş. Adını ne diyorlar ya? Efendim?

Tekde-i kalp diyorlar, gidiyor işte. Ama tekde-i kalp nasıl biliyorsun ki?

Azrail'in onu alışının emri. Hatta bu o kadar şeydir ki, yani bakın şimdi burada, aşağıda gelecek zannedersem. Yani bu bizim nefeslerimizin sayısı var. Bu sayı bitmedikçe tekde-i kalp gelmez. Azrail de gelmez. Bu sayı ne zaman tükenir, o zaman Azrail gelir, alır gider. Sen buna ister tekde-i kalp de istersin ne dersin de. Onun için o güneş, garbdan doğmadan evvel, tevbe etmenin çaresine bakmak, o nefestir. Nefesin bittiği an, güneşin doğmuştur batıdan.

فِتْنَةُ الرَّجُلِ فِي أَهْلِهِ وَمَالِهِ وَنَفْسِهِ وَوَلَدِهِ وَجَارِهِ
يُكْفِّرُهَا الصِّيَامُ وَالصَّلَاةُ وَالصَّدَقَةُ وَالْأَمْرُ
بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّهْيُ عَنِ الْمُنْكَرِ

Fitnetü'r-racüli fî ehlihî ve mâlihî ve nef-sihî ve veledihî ve cârihî, yükeffiruhe's-sıyâmü ve's-salâtü ve's-sadekatü ve'l-emru bi'l-ma'rûfi ve'n-nehyü 'ani'l-münkeri.

Buhârî ve Müslim Hazreti Huzeyfe'den.

Fitnetü'r-racüli. Fitne. Biliyorsunuz fitne işleri. Çünkü Türkçemiz de kullanılan bir kelime. Belalere düşüşü, masiyetlere düşüşü insanın, karısı yüzünden olur bir, malı yüzünden olur iki, kendi nefsinden olur üç, çocuklarından olur dört, komşusundan olur beş. Bunların fitnelerine insan kapılır, bu masiyetlerin içerisine o dalaletlerin içerisine maazallah düşüverir. Bunları, bunların kefareti namazdır, oruçtur, sadakadır, emr-i bi'l mâ'ruftur, nehy-i ani'l münkerdir. Bunlar yapılıncaya bu gibi durumlarda Allahu Teâlâ insanı korur. Şeyin nispetinde, münasebetin nispetinde.

Şimdi bak.

فِرَاشٌ لِلرَّجُلِ وَفِرَاشٌ لِمَرْأَتِهِ وَالثَّالِثُ لِلضَّيْفِ
وَالرَّابِعُ لِلشَّيْطَانِ

Firâşün li'r-racüli. Bir yatak adam için. Şimdi bizim evlerle Peygamber'in sözünü karşılaştıralım bakalım. Bizim Müslümanlıkla olan ilgimiz neredede?

Firâşün li'r-racüli. Bir yatak efendiye lazımdır.

Ve firâşün li'mraetihî. Bir yatak da karısına lazımdır.

Ve's-sâlisü li'd-dayfi. Bir yatak da misafir için lazımdır. Üç oldu.

Ve'r-râbi'u. Dördüncü yatak, *li's-şeytânî.* Revaihu Ahmed b. Habnel, Müslim, Nesaî, Dâvûd, Hibban, Ebû Avâne, an Cabir radiyallâhu anh.

Onun için kanaat, *El-kanâ'atü kenzun lâ-yefnâ*, bitmez hazine bir kanaattir. Kanaatle beraber iktisada riayet de mecburiyetindedir. O evlerimizdeki saltanat bizim perişanlığımız için kâfi. Avrupa'nın avizesi, Avrupa'nın bilmem şu camı bu camı ki 500 bin lira, birkaç bin liraymış bir cam ortada duruyor ama parıl parıl, kaç bin lira para veriyor. Ne yazık buna. Bunu biz cemiyetlerimizin teşekkülü, tekemmülü için toplayıp da bir araya koyup da Müslümanların kalkınmasına yardımcı olsak, buraya gelince.

Allah affetsin kusurlarımızı.

فَرَّغَ اللَّهُ إِلَى كُلِّ عَبْدٍ مِنْ خَمْسٍ: مِنْ أَجَلِهِ وَرِزْقِهِ
وَأَثَرِهِ وَمَضْجَعِهِ وَشَقِيٍّ أَوْ سَعِيدٍ

Ferağallâhü ilâ külli ‘abdin min hamsin.

Bakın iyi dinle.

Ferağallâhü bitmiştir. *Külli ‘abdin min hamsin*. Şu beş şey vakti ezelde bitirilmiştir. Birisi *min ecelihî*, bu ecel vaktiyle kesilmiş. Kesilmiş. Bu adam şu kadar gün, saat, dakika. Başka bir şey yok.

Ve rizkihî. Bunun yiyeceği ekmek de kesilmiştir. Ekmeğin yanında suyu da içinde, havası da içinde.

Ve eserihî. Yaptığı, gideceği yerler, yaptığı eserler, yaptığı eserler de kesilmiş, yolu da kesilmiş, nerelere gidip nerelere geleceği, o da tespit edilmiştir.

Ve medce’ihi. Nerede yatacak, nerede ölecek, bu da belli, bu da yazılmıştır.

Ve şekiyyin ev se’îdin. İyi veya kötülüğü de o da bellidir yani.

Allah kusurumuzu affetsin.

Yine bak.

فَرَعَ اللَّهُ مِنْ أَرْبَعٍ: مِنَ الْخُلُقِ وَالْخُلُقِ وَالرِّزْقِ وَالْأَجَلِ

Ferağallâhü min erbe'in: Mine'l-halki, ve'l-hulüki, ve'r-rizki, ve'l-eceli.

Ferağallâhü min erbe'in: Mine'l-halki.
Hılkat, beyaz, kara, uzun, kısa, şöyle böyle bir tür yaratılış.

Ve'l-hulüki. Ahlâklar, iyi, kötü, nasıl olursa.

Ve'r-rizki. Rızık da öyle. Şu kadar rızık var.

Ve'l-ecel. Ecel de böyle. Ne kadar beslenirsen beslen. Korkma. Ne kadar aç kalırsan kal. Korkma. Ecelin gelmedikçe bir şey olmaz. Müslüman, onun için eski muharebelerdeki Müslümanların muzafferiyetlerini, yegâne sebeplerinden birisi ölümden korkmuyor. Çünkü biliyor ki ölüm saatsiz gelmez adama. Binâenaleyh atılıyor.

Ecele gelince, bir şey okumuştum vaktiyle hikâye. Adamcağızın birisi Süleyman aleyhisselamın ziyaretine gitmiş vaktiyle.

Azrail aleyhisselam da Süleyman aleyhisselam'ı ziyarete gelmiş. Bakmış ki o bir yabancı ile oturuyor. Fakat bu yabancının defterinde

ismi daha ta Himalaya dağlarının bilmem neresinde alınacak canı bu adamın. Alınacak yere bir sebep olacak. Gideceksin de orada alınacak can. Burada senin canını almaz Azrail aleyhisselam. Eğer canın başka yerdeyse, mutlaka orada alacak. Adam şöyle bir bakmış, adamın yüreğine bir korku düşmüş. O gitmiş tabi.

Demiş, kimdi bu ya?

Azrail aleyhisselam'dı demiş. Ama ben ondan pek korktum demiş. Bana emredip rüzgârına demiş. Götürsün beni filan yere. Çok uzak bir yere demiş. Azrail aleyhisselam bakmış adam orada. Of ya! Ben de korktuydum demiş. Bu adamın canını nasıl alacam diye diye düşünüyordum Süleyman aleyhisselam'ın yanında bu adam. Canını da alır mısın ta filan yerde olacak. Ben de düşünmekteydim. Halbuki Allahu Teâlâ denk getiriyor.

فَرَعَ اللَّهُ مِنَ الْمَقَادِيرِ وَأُمُورِ الدُّنْيَا قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِخَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ

Ferağallâhü mine'l-mekâdiri. Mekâdir, kaderler yani. Cenâb-ı Hak bu kaderlerden bitmiştir, ayrılmak.

Ve ümûri'd-dünyâ kable en yehlûka's-semâvâti ve'l-erda bi hamsîne elfe senetin.

Yer ve gök yaratılmadan elli bin sene evvel bu işler bitmiştir. Bu bir takdirdir yani. 50 bin sene demek ki, yani çok evvelki zamanlarda Cenâb-ı Hak bu takdirini yapmış. Bizim ne soyumuz var, ne topumuz var, ne adımız var, ne sanımız var. Hatta yerin kendisi yok, göğün kendisi de yok. Öyleyken o zamanda bu aleme gelecekler, gidecekler, neler olacaklar, hepsi onların işte yarın güncü berat gecesi gününde hepsi çıkmış.

فَصْلُ مَا بَيْنَ الْحَلَالِ وَالْحَرَامِ ضَرْبُ الدَّفِّ وَالصَّوْتُ
فِي النِّكَاحِ

*Faslün mâ beyne'l-halâli ve'l-harâmi
darbü'd-düffi, ve's-savtü fi'n-nikâhi.*

Helal olan evlenme ile haram olan evlenmeler arasındaki fark, mesela insan "ben sana vardım" der, "ben de seni aldım" der. İki kişi birbirleriyle mutabık olur. Biz mutabık olduk ya, iyi, oldu işte, evlenelim.

Olmaz.

Evlenme için *darbü'd-düffi*, def çalınacak. *Ve's-savtü fi'n-nikâhi*. Biz evleniyoruz diye aleme haber vereceğiz. Herkes bilecek ki bunlar evleniyorlar. Öyle gizli kapaklı iş yok. Evvela biz şimdi mesela yazılar çıkıyor, yazılar yazılıyor. Herkes filan filan evlenecek diye

öğreniyor. E onun başka talibi varsa, yoo bu benim istediğim, sen buna nasıl talip olacan der. Bu bizim yahut akrabalık olarak sen bunu alamazsın der.

Şimdi geçenlerde Bulgarya'dan gelmiş bir adam. Burada bir kadınla evlenmişler. Dört tane de çocuk ya da üç tane de çocukları olmuş. Birisi gelmiş Bulgarya'dan büyük kadınlardan. Siz nasıl evlendiniz demiş. Siz süt kardeşsiniz. Siz süt kardeşsiniz. Anan seni bunlan emzirdiydi demiş. Süt kardeş alınır mı? Ama ne bilsin adam. Test yapılmamış. Test yapılmayınca, bilmezdi. Onun için bu ilanlar bundan ileri gidiyor.

فَصْلُ مَا بَيْنَ صِيَامِنَا وَصِيَامِ أَهْلِ الْكِتَابِ أَكَلَةُ
السَّحَرِ

Faslün mâ beyne siyâminâ ve siyâmi ehli'l-kitâbi ekletü's-sehari.

Şimdi, Yahudilerin de oruçları var, Hristiyanların da bir orucu var, perhiz diyorlar onlar onun adına. Oruç değil mi?

Biz gece kalkar, sahur yeriz. Onlar sahura kalkmazlar. Binâenaleyh Müslümanın tembellik yapıp da akşamdan yiyip de yatması caiz değil. Yarına ben oruç niyet ettim diye kalk ye yav.

İki rekâta namaz kılarırsın, bir abdest alırsın. Hem erken vakti sabahın seherinden istifade edersin. Hem de orucunu Peygamber'in sünneti üzerine tutmuş olursun. Ama bir bardak su içeceksin yahut bir bardak süt içeceksin, kâfi. Yalnız o vakitte kalkıp bir iki lokma yemen lazım.

c. Ahirete Hazırlık ve İbadetlerin

Önemi

فَضْلُ الْعَالِمِ عَلَى الْعَابِدِ كَفَضْلِي عَلَى أَدْنَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ
وَمَلَائِكَتَهُ وَأَهْلَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِينَ حَتَّى
النَّمْلَةِ فِي جُحْرِهَا وَحَتَّى الْحُوتَ لِيُصَلُّوا عَلَى
مُعَلِّمِ النَّاسِ الْخَيْرِ

Fadlû'l-âlimi ale'l-âbidi kefadli alâ ednâküm. Fadlû'l-âlimi ale'l-âbid. İnsanlar âlim ve âbid olmak üzere iki kısımdır. Âbid, ibadetle meşgul. Âlim de ilimle meşgul. Şimdi ilimle meşgul olan insanla, ibadetle meşgul olan adamın arasındaki fark?

Kefadli alâ ednâküm. Benimle diyor Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem. Benimle en ufak, en adi gördüğümüz bir adamın arasındaki fark neyse âlim ile âbidin arasındaki fark da böyledir. Binâenaleyh ilme çalışmış. İlme

çalışmış. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem zaman-ı saadetlerinde mühim olan ibadet idi. Çünkü herkeste ilim var, peygamber de ortada. Sen o zaman ancak bildiklerini yapmakla memursun. Bugün ise ilim lazım. İlimle kurtaracaksın kendini. İlmin olmazsa şeytanlara mas-kara olursun Allah esirgeye.

Innellâhe ve melâiketehû ve ehle's-semâvâti ve'l-erdîne. Bak, Allah ve melekleri celle ve alâ ve melekleri. *Ve semâvât ehli.* Ne kadar semâvâtta melekler varsa. *Ve'l-erdîn.* Yeryüzünde ne kadar mahluklar varsa. *Hatte'n-nemlete.* Hatta karıncaya varıncaya kadar. *Ve hatta, fî hucrihâ,* karıncalar, yuvalarındaki karıncalar. *Ve hatte'l-hûte.* Hatta denizdeki balıklar bile.

Le yüsallûne alâ mü'allimi'n-nâsi'l-hayra. Nâs'a hayır talim eden, dinlerini öğreten kimselere dua eder. Buradaki salât namaz manasında değil, salâtın beş manası vardır. Beş manasının buradaki *le yüsallûne* manası, duacıdır-lar. Melekler, Allahu Teâlâ'ya, yerdeki mahluklar, gökteki mahluklar, karıncalarına varıncaya kadar, balıklarına varıncaya kadar, insanlara hayır talim eden, insanlara duacı oluyorlar. Ne büyük bahtiyarlık bu. O yatağında yatıyor,

bütün mahlukat ona hayır dua ediyor. Selamet ediyorlar.

Allah cümlemizi mağrifet zümresine ilhak etsin. Tefvîkat-ı samedâniyesine mazhar eylesin. Hakiki müslümanların zümresine de kabul buyursun inşallah. O Müslümanların yolunda da yaşayıp gitmek nasip etsin.

El Fâtiha.

Mehmet Zahid KOTKU

[Bütün Mehmed Zahid KOTKU/ Hadis Derslerine PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

